

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- ensisijaisesti SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus komission 24.11.2011 päivätyn tiedonannon KOM(2011) 829 lopullinen kumoamisesta siltä osin kuin komissio on siinä lopullisesti kieltäytynyt tekemästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle asianmukaisia ehdotuksia henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 10 artiklan perusteella, ja niin ikään SEUT 263 artiklaan perustuva kumoamisvaatimus, joka kohdistuu komission ehdotukseen neuvoston asetukseksi Euroopan unionin virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä niihin liittyvien korjaukskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 2011
- toissijaisesti SEUT 265 artiklaan perustuva vaatimus sen toteuttamisesta, että vastaaja on perussopimusten vastaisesti laiminlyönyt asianmukaisten ehdotusten tekemisen Euroopan parlamentille ja neuvostolle henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 10 artiklan perusteella
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission 24.11.2011 päivätyn tiedonannon kumoamista koskevan ensimmäisen kannevaatimuksen tueksi neuvosto vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka koskee henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 10 artiklan, luettuna yhdessä SEU 13 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen ja SEUT 241 artiklan kanssa, rikkomista. Neuvosto katsoo, että komission johtopäätöksessä, jonka mukaan unionissa ei ole tapahtunut taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen vakavaa ja äkillistä heikkenemistä, on useita virheitä: komissio ei ole ottanut huomioon kaikkia saatavissa olleita asiaan vaikuttavia objektiivisia tietoja, ja se on luonnehtinut virheellisesti eräitä tietoja, joihin se on perustanut arviointinsa. Kun otetaan huomioon, että 24.11.2010 asiassa C-40/10 annetun unionin tuomioistuimen tuomion (79 kohta) mukaan ”[liitteessä XI olevassa] 10 artiklassa komissiolle annetun toimivallan käyttäminen [ei ole] kyseiselle toimielimelle pelkkä oikeus”, näistä tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehtimisessa tapahtuneista ilmeisistä arviointivirheistä johtuu, että komission kieltäytyminen tähän oikeudelliseen perustaan nojautuvien asianmukaisten ehdotusten tekemisestä on lainvastainen. Tällä kieltäytymisellä komissio on myös rikkonut vilpittömän yhteistyön velvoitettaan (SEU 13 artiklan 2 kohta).

Toisessa kannevaatimuksessa vaaditaan kumottavaksi ehdotus asetukseksi virkamiesten palkkojen ja eläkkeiden mukauttamisesta henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevassa 3 artiklassa vahvistettua ”normaalia menetelmää” noudattaen. Neuvosto katsoo, että tämä ehdotus on oikeusvaikutuksia omaava toimi, koska edellä mainitussa asiassa C-40/10 annetun tuomion 71 kohdan mukaan ”neuvosto ei voi kyseisen 3 artiklan yhteydessä vedota tuossa artiklassa vahvistettuja perusteita pitemmälle menevään harkintavaltaan”. Tehdessään ”normaalin menetelmän” soveltamiseen perustuvan ehdotuksen eikä liitteessä XI olevassa 10

artiklassa tarkoitettuun poikkeuslausekkeeseen perustuvaa ehdotusta komissio on tällä valinnallaan vienyt Euroopan parlamentilta ja neuvostolta mahdollisuuden käyttää niille kuuluvaa harkintavaltaa poikkeuslausekkeen kriteerien arvioimisessa. Tätä valintaa rasittavat samat virheet kuin 24.11.2011 päivätyn tiedonantoon sisältyvää komission johtopäätöstä, jonka mukaan unionissa ei ole tapahtunut taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen vakavaa ja äkillistä heikkenemistä. Neuvosto vetoaa lisäksi siihen, että tehdessään ehdotuksen palkkojen mukauttamisesta ”normaalia menetelmää” noudattaen komissio on myös rikkonut vilpittömän yhteistyön velvoitettaan (SEU 13 artiklan 2 kohta).

Lopuksi neuvosto vetoaa toissijaisesti siihen, että mikäli unionin tuomioistuin ei katsoisi komission 24.11.2011 päivätyn tiedonannon olevan SEUT 265 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu komission kannanmäärittely, komissio on laiminlyönyt SEUT 241 artiklasta, luettuna yhdessä henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevan 10 artiklan, sellaisena kuin unionin tuomioistuin on sitä tulkinut edellä mainitussa asiassa C-40/10 antamassaan tuomiossa (79 kohta), johtuvan velvoitteensa tehdä tähän oikeudelliseen perustaan nojautuva ehdotus.

Kanne 9.2.2012 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-67/12)

(2012/C 118/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann ja I. Galindo Martin)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut rakennusten energiatehokkuudesta 16.12.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/91/EY (1) 3, 7 ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, luettuna yhdessä rakennusten energiatehokkuudesta 19.5.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU (2) 29 artiklan kanssa, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisten säännösten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, eikä ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle
- Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Direktiivin 2002/91/EY 15 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 4.1.2006.
- 2) Komissio huomauttaa, ettei Espanjan kuningaskunta ole tähän mennessä antanut direktiivin 2002/91/EY 3, 7 ja 8 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, eikä ainaakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL 2003, L 1, s. 65.

⁽²⁾ EUVL 2010, L 153, s. 13.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Qorti Kostituzzjonali (Malta) on esittänyt 10.2.2012 — Vodafone Malta Limited ja Mobisle Communications Limited v. L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi ja L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

(Asia C-71/12)

(2012/C 118/25)

Oikeudenkäyntikieli: malta

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Qorti Kostituzzjonali

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Vodafone Malta Limited ja Mobisle Communications Limited

Vastapuolet: L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi ja L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

Ennakkoratkaisukysymykset

Estävätkö sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivin) säännökset, erityisesti sen 12 ja/tai 13 artikla, jäsenvaltioita kohdistamasta matkaviestinoperaattoreihin (operaattorit) verorasitusta,

- a) joka on valmisteveroksi kutsuttu vero ja josta säädetään kansallisessa lainsäädännössä,
- b) jonka suuruus määräytyy prosenttiosuutena niistä maksuista, joita matkapuhelinoperaattorit veloittavat käyttäjiltään näille tarjoamistaan palveluista, poikkeuksina lain nojalla verosta vapautetut palvelut,

- c) jonka käyttäjät maksavat omille matkapuhelinoperaattoreilleen yksilökohtaisesti, ja kaikki matkapuhelinpalveluja tarjoavat operaattorit tilittävät edelleen tullitarkastajalle kyseisen summan, jonka maksamista edellytetään vain kyseisiltä operaattoreilta eikä muilta yrityksiltä, esimerkiksi muita sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavilta yrityksiltä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di Pace di Revere (Italia) on esittänyt 13.2.2012 — Rikosoikeudenkäynti Ahmed Etaghia vastaan

(Asia C-73/12)

(2012/C 118/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di Pace di Revere

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Ahmed Etaghi

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun huomioon otetaan vilpittömän yhteistyön periaate ja direktiivien tehokkaan vaikutuksen periaate, ovatko direktiivin 2008/115/EY ⁽¹⁾ 2, 4, 6, 7 ja 8 artikla esteenä sille, että jäsenvaltiossa laittomasti oleskelevalle kolmannen maan kansalaiselle määrätään seuraamukseksi sakko, joka korvataan vaihtoehtoisena rikosoikeudellisena seuraamuksena kotiaarestilla pelkän laittoman maahantulon ja oleskelun johdosta, jo ennen kuin henkilö on laiminlyönyt hallintoviranomaisen antaman maastapoistumismääräyksen noudattamisen?
- 2) Kun huomioon otetaan vilpittömän yhteistyön periaate ja direktiivien tehokkaan vaikutuksen periaate, ovatko direktiivin 2008/115/EY 2, 15 ja 16 artikla esteenä sille, että jäsenvaltio voisi direktiivin antamisen jälkeen säätää oikeussäännöstä, jonka mukaan jäsenvaltiossa laittomasti oleskelevalle kolmannen maan kansalaiselle määrätään seuraamukseksi sakko, joka korvataan vaihtoehtoisena rangaistuksena välittömällä karkotuksella noudattamatta direktiivissä säädettyjä menettelyä ja ulkomaalaisen oikeuksia?
- 3) Onko SEU 4 artiklan 3 kohdan mukainen lojaalin yhteistyön periaate esteenä kansalliselle oikeussäännölle, josta on säädetty direktiivin täytäntöönpanolle varatun ajan kuluessa direktiivin soveltamisalan kiertämiseksi tai ainakin sen supistamiseksi, ja mihin toimenpiteisiin tuomioistuimen on ryhdyttävä todetessaan, että tällainen tavoite on olemassa?

⁽¹⁾ EUVL L 348, s. 98.